

2) ако договорътъ за застрахуване не отговаря на условията, прѣдвидени въ настоящия законъ;

Чл. 479. Договорътъ за застрахуване може да се сключи и въ полза на трето лице, и то съ или безъ неговото знание и даже безъ поименование.

Въ послѣдния случай, обаче, трѣбва въ договора изрично да се изрази, че за застрахуванъ се счита притѣжательтъ на застрахуваната полица, който е заинтересуванъ отъ възможната загуба.

Сдѣлката се счита сключена въ полза на лично договаряющата се страна, ако договорътъ не установява противното.

Чл. 480. Който, безъ да е упълномощенъ отъ друго сключва договоръ за застрахуване въ негова полза, е лично отговоренъ за плащанieto на застрахователната премия.

Ако застрахователната премия се плаща редовно, по-късното удобрѣние на договора има сила и тогава, ако то е станжло слѣдъ самата случка.

Чл. 481. За дѣйствителността на договора за застрахуване се изисква писменъ актъ.

Като писменъ договоръ се счита издадената отъ застрахователя полица или вписването на приетото прѣдложение въ книгитѣ на застрахователя.

Вписването се счита станжло, ако застрахователтъ въжтрѣ въ 48 часа отъ получването на застрахователното прѣдложение не го е отблъснжлъ.

Въ послѣдния случай застрахуването почнува въ 12 часа на пладнѣ въ деня, който слѣдва подиръ испращанieto или прѣдаването на прѣдложението.